

УДК 374.7 – 055.52

Т. Г. Цуркан

ОРГАНІЗАЦІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРОСВІТИ БАТЬКІВ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ШКОЛИ

У статті розглядається проблема необхідності підготовки батьків до виховання дітей. Визначено сутність поняття «педагогічна просвіта». Обґрунтовано специфіку організації процесу педагогічної просвіти батьків у сучасній школі. Виокремлено основні чинники та принципи просвітницької діяльності. Охарактеризовано форми і методи організації педагогічної просвіти батьків.

Ключові слова: педагогічна просвіта батьків, сімейне виховання, форми педагогічної просвіти, принципи педагогічної просвіти, методи педагогічної просвіти.

Постановка проблеми. В останні десятиліття зріс інтерес до дослідження проблеми виховання дитини. Проблема педагогічної допомоги батькам розглядається на державному рівні, що і знайшло відображення у Законах України «Про охорону дитинства», «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю».

У сучасній Україні сім'я все гірше виконує одну з основних своїх функцій - виховання дітей. Причинами цієї кризи є погіршення економічного становища більшості родин, високий відсоток розлучень, недотримання сімейних традицій, відсутність самодисципліни, низька культура суспільного життя, загострення конфліктів між поколіннями.

Відповідно, стає вельми актуальною проблема розробки основ новітньої родинної педагогіки, збільшення видання науково-популярної літератури для батьків, посилення діяльності засобів масової інформації по наданні допомоги батькам у вихованні дітей, підготовка педагогів до організації просвітницької діяльності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Людство давно прийшло до розуміння необхідності спеціальної підготовки батьків до виховання дітей. Про це є записи в деяких священних книгах, а обґрунтування цього питання висвітлено в працях великих педагогів і мислителів.

Справжньою програмою педагогічної просвіти батьків з методичними рекомендаціями є книга Я. А. Коменського «Материнська школа» [Коменський, 1947, с. 242].

Розробці даної проблеми приділяли велику увагу І. Г. Песталоцці і Ж. Ж. Руссо, а також К. Д. Ушинський, В. Г. Белінський і А. І. Герцен, Н. А. Добролюбов і Н. Г. Чернишевський [Константинов, 1982, с. 447].

Наукова розробка важливих питань теорії сімейного виховання висвітлена також в працях А. С. Макаренка. Він виступив ініціатором широкого педагогічного просвітництва батьків. Його «Книга для батьків» та лекції про виховання дітей увійшли в золотий фонд радянської родинної педагогіки [Невская, 2003, с. 9-12].

Психолого-педагогічні проблеми виховання в сім'ї були предметом дослідження й сучасних науковців, таких як І. Бех, Л. Бойко, Л. Драчук, І. Зверева, В. Кравець, Г. Наумчук, Л. Синютка, Т. Троїцький, І. Трубавіна та ін.

Проблема педагогічної просвіти батьків залишається пріоритетним питанням нашого часу. Дуже часто можна чути такі вирази батьків про школу та вчителів: «Вони вчителі – нехай і вчать...». Саме низький рівень обізнаності батьків з процесом виховання дітей та їхня байдужість до проблем школи негативно впливає на розвиток підростаючого покоління.

Метою статті є привернення уваги громадськості до проблеми підготовки батьків до виховання дітей в сучасних умовах, узагальнення і розкриття особливостей традиційних та інноваційних форм, методів педагогічної просвіти батьків.

Викладення основних результатів дослідження. Педагогічна просвіта – одна з традиційних форм взаємодії педагогів, закладів освіти і батьків (розділ методики роботи з батьками), навчання батьків.

Педагогічна просвіта завжди направлена на вільний розвиток батьків способом передачі як педагогічних знань, так і досвіду гуманних відносин. Характерною особливістю педагогічної просвіти (на відміну від екологічної, медичної) є не тільки її зміст, але й методи, форми якими вона здійснюється.

Сучасні школи досить часто використовують термін «інформування батьків», метою якого є надання певних знань про особливості становлення особистості дитини. Педагогічна просвіта ж передбачає наявність зворотного зв'язку, з'ясування позиції суб'єктів.

Дослідник Є. Бергер виявив два типи взаємодії між вчителем і родиною - двосторонній зв'язок (спілкування відбувається в обох напрямках) і односторонній зв'язок (включає інформування батьків з боку школи чи дитячого садку) [Berger, 2000, р. 34-67].

Серед основних типів двосторонньої взаємодії вчителів з батьками виокремлюються наступні: електронна пошта, телефонні бесіди, залишення повідомлень, групові візити та подорожі, добровільне відвідування дитячих занять, соціальні події, домашні (особисті) візити, батьківсько-вчительські конференції [Lawler, 1991, р. 182]. Просвіта батьків передбачає не лише передачу знань, а й формування педагогічних компетентностей.

Специфіка взаємодії вчителя та батьків при організації педагогічної просвіти полягає і в тому, що обидва суб'єкта процесу рівноправно впливають на дитину, але батьки в даному випадку виступають в ролі учнів, адже на них здійснюється цілеспрямований вплив і вони є менш компетентними в питаннях педагогічної діяльності.

Важливо зазначити, що для успішності просвіти батьків вчитель сам повинен не тільки володіти багажем знань про особливості сімейного виховання, а й вміти донести ці знання в доступній, делікатній формі, враховуючи при цьому налаштування і позицію батьків. Сучасне суспільство не має єдиної концепції сімейного виховання, тому завдання педагога – спонукати батьків до формування власної концепції, а не наслідування чужої. Саме рефлексія взаєностосунків в сім'ї допоможе батькам у вихованні дитини.

Основні *принципи* педагогічної просвіти батьків:

- Гуманістичний характер взаємин педагога і батьків, батьків і дитини. Всі учасники рівноправні суб'єкти спільної діяльності, яка базується на взаємодопомозі, повазі, співпраці, толерантності, любові.

- Індивідуальний підхід. Просвіта повинна організовуватись з врахуванням морально-психологічного клімату конкретної сім'ї.

- Принцип диференціації педагогічної просвіти. Є різні типи сімей, а також різні батьки, що мають різний темперамент, здібності та можливості засвоєння матеріалу. Тому педагог повинен диференціювати форми і методи роботи з сім'ями.

- Принцип співтворчості педагога і батьків. Важливо, щоб процес формування власної концепції сім'ї відбувався за активної допомоги та підтримки педагога.

Щоб ефективно здійснювати просвітницьку роботу, педагогам необхідно врахувати такі основні *чинники*:

- місце проживання сім'ї (місто, село), зайнятість батьків (працюючі, безробітні), матеріальне становище сім'ї (забезпечена, малозабезпечена) та побутові умови тощо;
- структуру сім'ї (кількість дітей, повна чи неповна сім'я), вік, освіта батьків тощо;
- світоглядні позиції, ставлення до школи суспільства, загальну та професійну культуру батьків;
- сімейні традиції, культуру сімейних стосунків та побуту.

Методи роботи з батьками можна представити у вигляді блоків (А. А. Бодальов, В. В. Столін, 1989) [Бодалев, 1989, с. 208].

Блок I. Діагностичний блок.

Визначає чи може педагог сам надати ефективну допомогу в даному конкретному випадку, хто, перш за все, є об'єктом допомоги та предметом впливу: дитина, її батьки, сім'я загалом.

Блок II. Установчий блок.

Включає в себе дії, спрямовані на створення особливої установки на роботу у її учасників.

Блок III. Корекційний блок.

Основне завдання корекції сімейних стосунків та родинного виховання полягає в розширенні знань батьків про основні закономірності розвитку дитини, психологію сімейних відносин, особливості виховання.

Блок IV. Варіативний блок.

Його мета: створити умови для педагогічної освіти батьків відповідно до їх запитів та інтересів. У цьому блоці головним є вибір змісту освіти самими батьками.

Блок V. Блок самоосвіти.

Його мета: підвищення рівня батьківської культури. Визначається він самими мамами і татами на основі пакета діагностик батьківської культури і фіксується в портфоліо сім'ї.

Блок VI. Рефлексійний блок.

У ньому відбиваються результати занять. Ефективність корекції оцінюється за суб'єктивними параметрами, які витягуються з звітів батьків про поведінку дітей на початку занять і після закінчення корекції.

Важливе значення надається і підбору відповідних форм педагогічної просвіти батьків.

Сьогодні особливої популярності набули проектно-дослідні форми роботи, коли учасники не просто засвоюють знання, але й в процесі обговорення і спілкування будують нову модель дій і взаємовідносин. Особливо ефективними є різні активні форми педагогічної просвіти, побудовані на реальних життєвих ситуаціях.

Різноманітні форми роботи з батьками повинні бути взаємопов'язані і представляти єдину систему, а також передбачати ознайомлення батьків з основами теоретичних знань, з новаторськими ідеями в галузі педагогіки і психології, та більшою мірою з практикою роботи з дітьми.

Існує велике розмаїття організаційних форм педагогічної просвіти батьків у сучасних освітніх закладах. Серед них можна виділити такі:

– колективні: лекції, конференції (з обміну досвідом родинного виховання, з обговорення педагогічної літератури, періодичної преси з питань сімейного виховання), диспути, дискусії, «круглі столи», вечори запитань і відповідей, дні взаємних претензій, дні відкритих дверей, кінолекторії, інформаційні стенди;

– індивідуальні та групові: консультації з проблем родинно-сімейного виховання, бесіди, відвідування сімей, листування, індивідуальні дні, зустрічі з батьками; педагогічні доручення батькам;

– диференційовані: вечори сімейних традицій; виставки («Світ захоплень нашої сім'ї», «Кулінарні вироби членів сім'ї») декоративно-прикладної творчості, родинних альбомів, колекцій; випуск тематичних газет («Дозвілля родини», «Говорять професії батьків», «Моя сім'я», «Спорт у родині»); конкурси, зустрічі поколінь, дискусійні клуби, відкриті уроки, проблемні мости тощо.

Детальніше зупинимось на характеристиці основних форм педагогічної просвіти батьків: [Дик, 2005, с. 116-117].

1) *Університет педагогічних знань* – форма психолого-педагогічної просвіти батьків, яка озброює їх необхідними знаннями, основами педагогічної культури, знайомить з актуальними питаннями виховання з урахуванням віку і запитів батьків, сприяє встановленню контактів батьків з громадськістю, сім'ї з школою, а також взаємодії батьків і вчителів у виховній роботі.

2) *Лекція* – форма педагогічної просвіти, що розкриває суть тієї або іншої проблеми виховання. Кращий лектор – сам учитель-вихователь, який знає інтереси, проблеми та турботи батьків. Можливе запрошення фахівців: лікарів-наркологів, юристів, представників органів опіки.

При підготовці лекції варто враховувати її структуру, логіку, можна скласти план із зазначенням основних ідей, думок, і фактів. Одна з найважливіших умов лекції – опора на досвід сімейного виховання.

Тематика лекцій повинна бути різноманітною, цікавою та актуальною для батьків, наприклад: «Вікові особливості дітей», «Режим дня школяра», «Що таке самовиховання?», «Індивідуальний підхід і врахування вікових особливостей дітей у сімейному вихованні», «Юридичні права і відповідальність дитини» та ін.

3) *Конференція* – форма педагогічної освіти, що передбачає розширення, поглиблення і закріплення знань про виховання дітей. Конференції можуть бути науково-практичними, теоретичними, читацькими, з обміну досвідом, конференціями матерів, батьків. Конференцію бажано проводити раз на рік, так як вона вимагає ретельної підготовки і передбачає активну участь батьків. До них зазвичай готують виставки робіт учнів, книг для батьків, концерти художньої самодіяльності.

Теми конференцій повинні бути конкретними, наприклад: «Самовизначення особистості в умовах профільного навчання школярів», «Професійна орієнтація учнів», «Моральне виховання у родині» тощо.

Конференція зазвичай відкривається вступним словом директора школи (якщо це загальношкільна конференція) або вчителя (якщо вона класна). З короткими, заздалегідь підготовленими повідомленнями про свій досвід сімейного виховання виступають батьки. Таких повідомлень може бути три-чотири. Потім надається слово всім бажаним. Підсумки підводить ведучий конференції.

4) *Практикум* – форма вироблення у батьків педагогічних умінь щодо виховання дітей, ефективного розв'язання педагогічних ситуацій, своєрідне тренування педагогічного мислення батьків-вихователів.

У ході педагогічного практикуму педагог пропонує знайти вихід з будь-якої конфліктної ситуації, яка може скластися у взаєминах батьків і дітей, батьків і школи тощо. Найбільш ефективні практикуми, що проводяться з запрошеними фахівцями. Наприклад, лікар може запросити батьків в «ділову гру» з вироблення навичок першої допомоги при нещасних випадках і т. д.

5) *Відкриті уроки* – форма педагогічної просвіти, що ознайомлює батьків з новими програмами з предмету, методикою викладання, вимогами вчителя.

Найчастіше відкриті уроки практикуються у початковій школі, а в старших класах ця методика менш популярна. Познайомити з особливостями навчання школярів в нових умовах модернізації освіти та реформування навчання – одне з актуальних завдань вчителя.

Необхідно хоча б один-два рази на півріччя давати можливість батькам бути присутнім на відкритому уроці. Це дозволить уникнути багатьох конфліктів, викликаних незнанням і нерозумінням батьками всієї складності та специфіки навчальної діяльності в сучасній школі.

б) *Індивідуальні тематичні консультації* – форма педагогічної просвіти, що передбачає обмін інформацією, що дає реальне уявлення про шкільні справи і поведінку дитини, його проблеми. Вчитель повинен дати батькам можливість розповісти йому все те, з чим вони хотіли б познайомити вчителя в неофіційній обстановці, і з'ясувати важливі відомості для своєї професійної роботи з дитиною: особливості здоров'я дитини; його захоплення, інтереси; переваги в спілкуванні в сім'ї; поведінкові реакції; особливості характеру; мотивації навчання; моральні цінності сім'ї.

Обмінявшись інформацією, обидві сторони, можливо, прийдуть до взаємної згоди щодо конкретних форм батьківського сприяння. У спілкуванні з батьками педагог повинен проявляти максимум тактовності. Неприпустимо соромити батьків, натякати на невиконання ними свого боргу по відношенню до сина чи дочки. Підхід учителя може бути таким: «Перед нами стоїть загальна проблема. Що ми можемо зробити для її вирішення?» Тактовність особливо важлива з тими батьками, які впевнені, що їхні діти не здатні на негативні вчинки. Не знайшовши до них правильного підходу, вчитель зіткнеться з їх обуренням і відмовою від подальшої співпраці. Принципи успішного консультування – довірливі відносини, взаємоповага, зацікавленість, компетентність.

7) *Відвідування сім'ї* – форма індивідуальної роботи педагога з батьками, за допомогою якої відбувається знайомство з умовами життя учня. Педагог розмовляє з батьками про характер, інтереси і схильності дитини, про відношення до батьків, до школи, інформує батьків про успіхи їх дитини, дає поради по організації виконання домашніх завдань та інше.

8) *Педагогічна дискусія (диспут)* – форма підвищення педагогічної культури, яка дозволяє залучити всіх присутніх в обговорення поставлених

проблем, сприяє виробленню уміння всесторонньо аналізувати факти і явища, спираючись на набуті навички і накопичений досвід.

Приблизно за місяць учасники повинні познайомитися з темою майбутнього диспуту, основними питаннями, літературою. Найвідповідальніша частина диспуту – ведення спору. Необхідно заздалегідь встановити регламент, вислуховувати всі виступи, пропонувати аргументувати свою позицію, наприкінці диспуту підбити підсумки, зробити висновки. Головний принцип диспуту – повага до позиції та думку будь-якого учасника.

Темою диспуту може служити будь-яка спірна проблема сімейного та шкільного виховання, наприклад: «Приватна школа – за і проти», «Вибір професії – чия це справа?».

9) *Батьківські читання* – форма роботи з батьками, яка дає можливість батькам не тільки слухати лекції педагогів, але і вивчати літературу з проблеми і брати участь в її обговоренні.

Батьківські читання можна організувати в такий спосіб: на перших зборах на початку навчального року батьки визначають питання педагогіки та психології, які їх найбільше хвилюють. Учитель збирає інформацію й аналізує її. За допомогою шкільного бібліотекаря та інших фахівців підбираються книги, а потім використовують отримані в них відомості в батьківських читаннях. Особливістю батьківських читань є те, що, аналізуючи книгу, батьки повинні викласти власне розуміння проблеми та зміну підходів до її рішення після прочитання книги.

10) *Батьківський тренінг* – активна форма роботи з батьками, які хочуть змінити своє відношення до поведінки і взаємодії з власною дитиною, прагнуть зробити стосунки відкритими і довірливими. У батьківських тренінгах повинні брати участь обоє батьків. Від цього ефективність тренінгу зростає, і результати не змушують на себе чекати. Тренінг проводиться з групою, що складається з 12-15-ти осіб. Батьківські тренінги будуть успішними, якщо всі батьки будуть активно брати в них участь і регулярно їх відвідувати.

11) *Батьківські ринги* – одна з дискусійних форм спілкування батьків і формування батьківського колективу. Багато батьків вже в початковій школі проявляють категоричність думок з багатьох питань виховання дітей, абсолютно не враховуючи можливості і здібності своєї дитини, рівень його реального учбового потенціалу. Деякі з батьків вважають, що їх методи

виховання істинні і не підлягають сумніву і корекції з боку педагога. Батьківський ринг проводиться з тією метою, щоб багато батьків могли затвердитися в правоті своїх методів виховання або провести ревізію свого педагогічного арсеналу, задуматися над тим, що у вихованні своєї дитини вони роблять правильно, а що не зовсім так.

Батьківський ринг готується у вигляді відповідей на питання з різних педагогічних проблем. Запитання вибирають самі батьки. На одне запитання відповідають дві родини. У них можуть бути різні позиції, різні думки. Інша частина аудиторії в полеміку не вступає, а лише підтримує думку родин оплесками. Експериментаторами в батьківських рингах виступають учні класу, визначаючи, яка родина у відповідях на запитання була найбільш близька до їх правильного трактування.

12) *Листування з батьками* – письмова форма інформування батьків про успіхи їх дітей. Допускається сповіщення батьків про майбутню спільну діяльність у школі, привітання зі святами, поради та побажання у вихованні дітей. Головна умова листування - доброзичливий тон, радість спілкування.

13) *Рольові ігри* – форма колективної творчої діяльності з вивчення рівня сформованості педагогічних умінь учасників. Зразковими темами рольових ігор із батьками можуть бути такі: «Ранок у вашому домі», «Дитина прийшла зі школи», «Сімейна рада» та ін. Методика рольової гри передбачає визначення теми, розподіл ролей між учасниками гри, попереднє обговорення можливих позицій і варіантів їх поведінки. При цьому важливо програти кілька варіантів (позитивних і негативних) поведінки учасників гри і шляхом спільного обговорення вибрати оптимальний для даної ситуації спосіб дій. Варто пам'ятати, що найчастіше краще «виглядає» негативна роль. Педагогу необхідно стежити, щоб гра не перетворилася в просто гру, подібну до фрагмента кінобойовика, а зіграна негативна роль стала настановою батькам в методах виховання.

14) *Батьківські клуби* – це об'єднання за інтересами: спільне захоплення дітей і батьків, однакове розуміння проблеми.

Організація клубів батьків – справа, яка згуртовує батьків, розвиває власну спостережливість під час виховання дітей, формує адекватність батьківської самооцінки та критичність до, власних методів виховання, і загалом допомагає уникнути в майбутньому проблем виховання. Засідання клубів зазвичай проводяться три-чотири рази на рік. Батькам вчасно пропонується тематика клубних занять, до якої вони можуть вносити

корективи. Великою підмогою в роботі вчителя з учнями можуть стати клуби творчості, членами яких є цілі сім'ї. Такі клуби об'єднують дітей та їхніх батьків спільним захопленням, яке формує зовсім інший простір для обопільних особистісних взаємин. Вивчення світу тварин і рослин, флористика, живопис, поезія та спорт, шиття та плетіння – усі ці інтереси можуть стати підставою для створення клубу

Клубне заняття – це не лише зустріч захоплених людей: це традиції і звичаї спілкування, це вплив на майбутні вчинки людини, це формування її культури та характеру. Педагогу слід заохочувати батьків до участі у клубній роботі. Доброю традицією класу може стати щорічна презентація досягнень клубу: чи то у форматі маленького відеофільму, виставки робіт учасників клубу або благодійного аукціону тощо.

Нетрадиційні форми роботи з батьками:

1) *Педагогічний десант* – виступи педагогів з актуальних проблем виховання дітей на підприємствах, в організаціях, де працюють батьки; влаштування виставок, випуски спеціальних стіннівок тощо.

2) *Дерево родоводу* – зустріч поколінь, роздуми над проблемами родинного виховання, звернення до народної педагогіки.

3) *У родинному колі* – анкетування батьків, індивідуальна допомога родинам через консультації, зустрічі з лікарями, психологом, юристами.

4) *Родинний міст* – зустрічі з батьками та обговорення проблем виховання дітей.

5) *Народна світлиця* – звертання до народних традицій; формування особистості школяра через природу, спільну діяльність батьків, дітей, педагогів.

6) *День добрих справ* – спільна трудова діяльність педагогів, батьків і дітей.

7) *Вечір великої родини* – організація відпочинку, гри, вистави театру (участь беруть батьки, школярі, педагоги).

8) *Альбом-естафета «Як ми відпочиваємо»* – досвід організації відпочинку в родині.

9) *Клуб «Родинні традиції»* – спільна робота закладу та батьків з вивчення, дослідження та розповсюдження знань, відомостей, інформації про звичаї, особливості родини.

10) *Родинна скарбничка* – добірка матеріалів з досвіду родинного виховання.

11) *Аукціон ідей сімейної педагогіки* – обмін досвідом, що здійснюються на зборах групи батьків і дітей через презентацію сімейної педагогіки.

12) *Батьківська школа* – організовується у формі клубу; передбачається проведення диспутів, банків ідей, випуски рукописних газет, інформаційних бюлетенів, бесід, добір літератури, надання практичної допомоги.

13) *Азбука родинного виховання* – обговорення проблем і труднощі виховання дітей у неповних родинах, виступи лікарів, юристів, психологів; надання індивідуальної допомоги.

14) *Дні довіри* – у визначені дні педагоги, лікарі, психологи ведуть прийом батьків і консультують їх з проблем виховання.

15) *Родинні свята в класі* – їх започатковують педагоги, об'єднуючи родини для спільного проведення днів народження дітей, календарних, народних свят.

16) *Дні відкритих дверей* – на цей день запрошуються батьки, вони відвідують класи, де навчаються їхні діти, знайомляться з роботою педагогів, ведуть спостереження за роботою дітей на уроках.

17) *Батьківська пошта* – нетрадиційна форма спілкування з родиною. Це коробка або зошит, в яку батьки можуть містити записки зі своїми ідеями та пропозиціями, звертатися з питаннями до вчителя чи інших фахівців. Задані питання висвітлюються на батьківських зборах, стають темою засідання батьківського клубу або підлягають письмовій відповіді. Така форма роботи дозволяє батькам ділитися своїми думками з групою вихователів і ефективна, коли брак часу заважає педагогам зустрітися з батьками особисто.

Висновки. Розкриваючи особливості тієї чи іншої форми педагогічної просвіти батьків, слід зазначити, що будь-яка форма співпраці з батьками повинна мати зворотній зв'язок – педагог має відслідковувати як впливає взаємодія школи і сім'ї на формування педагогічних компетенцій батьків.

Розглянуто основні питання пов'язані з педагогічною просвітою батьків. Предметом подальшого вивчення є батьківські збори, як форма здійснення просвіти батьків – аналізу, осмислення на основі даних педагогічної науки досвіду виховання, а не лише доведення до відома інформації про дисципліну та рівень успішності учнів.

Д ж е р е л а:

Дик Н. Ф., Дик Т. И. Настольная книга классного руководителя. – Ростов-на-Дону : Феникс, 2005.

Коменский Я. М. Материнская школа. – Москва : Учпедгиз, 1947.

Константинов Н. А., Медынский Е. Н., Шабалева М. Ф. Просвещение, школа и педагогическая мысль в России в XVIII веке. – Москва : Просвещение; История педагогики, 1982.

Невская С. А.С. Макаренко о педагогическом взаимодействии семьи и школы // Педагогика. – 2003. – № 9.

Семья в психологической консультации: Опыт и проблемы психологического консультирования / Под ред. А. А. Бодалева, В. В. Столина. – Москва : Педагогика, 1989.

Berger E. Parents as Partners in Education. – New York : Merrill Publishing Company, 2000.

Lawler S. Parent-Teacher Conferencing in Early Childhood Education. – Washington DC : NEA, 1991.

T. Tsurkan. Organization of Pedagogical Education of Parents in the Conditions of Modern School.

The article deals with the problem need to prepare parents to raise children. Formulated the essence of the concept of «pedagogical education». The author proves the specific organization of process pedagogical education of parents in the modern school. Pointed out in the basic factors and principles of educational activities. The essence forms and methods of pedagogical education of parents are characterized.

Keywords: *pedagogical education of parents, family education, form of pedagogical education of parents, principles of pedagogical education of parents, methods of pedagogical education of parents.*